

SZÉKELY-UDVARHELY

UDVARHELYVÁRMEGYE JOGÜGYI, KÖZIGAZGATÁSI, KÖZGAZDASÁGI, KÖZMIVELŐDÉSI ÉS SZÉPIRODALMI LAPJA
AZ UDVARHELYVÁRMEGYEI KÖZSÉGI ÉS KÖRIEGYZŐK EGYLETE, AZ ÁLTALÁNOS TANÍTÓ-EGYESÜLET ÉS A GAZDASÁGI EGYLET HIVATALOS KÖZLÖNYE

ELŐFIZETÉSI ÁRAK: Egész évre 10 K. Félévre 5 K. Negyed-
évre 2 K 50 f. Külföldre egész évre 1. korona. Papok, tanítók,
gazdasági egyleti tagok és közs. előjáróknak egész évre 8 K.
a tanító-egylet tagjainak, közs. és körjegyzőknek 7 K. — Egy
példány ára 10 fillér.

Felölös szerkesztő és kiadótulajdonos

BETEGH PÁL.

Főmunkatárs: FÜLEI SZ. LAJOS.

HIRDETÉSI DIJAK: Hivatalos hirdetések 100 szög minden
szó 4 fillér, azonfelül 2 fillér, magánhirdetések □cm.-ként 6 fillér.
többszöri közlésnél 4 fillért közöltetnek. Nyílt-tér sora 1 K. Hir-
detés és nyílt-tér díja előre fizetendő. — Megjelen hetenkint
kétszer: csütörtökön és vasárnap

Szerkesztőség és kiadóhivatal: BETEGH PÁL könyvkereskedése, könyvnyomtató és könyvkötő üzlete (Kossuth-utca), hova minden e lapot érdeklő közlemények, előfizetések
M. kir. postatakarék és Clearing számla 10.489. sz. és hirdetések intézendők. — Kéziratok vissza nem adtnak. M. kir. postatakarék és Clearing számla 10.489. sz.

Tisztelettel kérjük vidéki előfizetőinket, hogy
**az illető postahivataloknál az előfizetések
megújításán iránt lehetőleg gyorsan intéz-
kedni sziveskedjenek,**

nehogy a lap szétküldése fennakadást szenvedjen

A székelyföldi bajok s azok legfőbb gyógyítási módjai.

— A székelyföldi kormánybiztos urhoz. —

III.

1—9. folyt.

A székelyföldi kepe.

A kepe a legrégibb idők óta fogva törvények-
kel a különböző közjogi természetű vidékeknek
megfelelően szabályozott egyházi adó, mely idő-
közönkénti módosításokkal ma is fennáll.

A szász földön tízed alakjában volt ren-
dezve, a székelyek között legtöbbször oly mó-
don, hogy minden család fő köteles volt s ma is
az a papság és tanítóság részére 4 kalangya
őszi s ugyanannyi tavaszi szalmás terményt adni,
ha neki 12 kalangya, vagy azon felül termelt;
az ezen alóliak fél képét szalmásan, a még
alábbiak végével s az éppen szegények napszám-
mal adóztak és adóznak. Ehez több helyen fél-fél
szeker szóna s bortermelő helyeken bizonyos must
is járul.

Eme körülmények figyelembe vételével a
székelyföldi kepe általában nagyobb teher, főleg
ha a termőföldek égalt és talajminőségét is ide
számítjuk, mint volt a királyföldi tízed, mert ez
itt tulajdonképpen a negyedhez áll közel.

A Királyföld abban a szerencsében része-
sült, hogy a magyar állam már 1868-ban meg-
váltotta 20 évi teljes kifizetés kötelezettségével a
szász földi tízedet (dézma). A jogosult hitközségek
ily módon külön-külön is, de együttesen éppen

óriási készpénztökéhez jutottak, melyek kamatja
a tőke folytonos emelkedése mellett is dusan fizet
papot, tanítót, harangozót, sőt még ezek tyukjait
is. A nép pedig ez által tehermentes lett.

A szász földi faluknak több százados csere-
erdői voltak. Ezeket a vasúti építés kezdetén ma-
gas és tetszés szerinti áron eladták s óriási tő-
kére lettek szert, melyek a birtokossági népből
eszmé mérgétől érintetlenül községi felosztatlan
vagyonnak maradtak s mint ilyenek kamatai szin-
tén tőkeemelkedés mellett fedezik a községi ter-
heket. Ehez a községi vagyonhoz járul a regále-
megváltási felosztatlan nagy összeg s a szintén
községi tulajdont képező malmok 2000 koronát
meghaladó évi hasznóbérlő. Ily módon a vago-
nok jövedelme fizeti a lakosság helyett az egy-
házi, a birtok és községi s minden más adót,
mely előnyökben a szász falukat vasbundák gya-
nánt övező ottani nagymódúvá vált tömérdek
oláhság is részesül legnagyobb részben.

Itt meg kell említenem azt is, hogy az
1768-ban Mária Terézia által a központosító és
németesítő politika hathatós szolgálatokért csekély
összegben Bruckenthalnak 100 évre elzalogosított
fogarasi nagy terjedelmű koronauradalmat az
újászületett magyar állam a tett és teljesen ki is
használt építkezések, javítások és beruházások
sokszoros értékű felbecsüléseivel feletté nagy ösz-
szegen 1868-ban kiváltotta. Az ezen uradalmat
használó s Bécsben nagy kegyben részesült csa-
lád 100 év alatt nagyban hozzájárult a szász
nemzeti vagyon gyarapításához. Nagyértékű mu-
zeumot létesített Nagyszebenben a fővárosi ma-
gyar nemzeti múzeum gondolatának még a meg-
születése előtt fél századdal. A kihalt család ki-
váltási nagy összegének is örököse a szász nem-
zeti egyetem.

Mindezeket így tudhatja mindenki, a kit illet.

Ezek lebeghetnek Beksics Gusztáv szeméi
előtt egyik oldalról 5—6 évvel ezelőtt, mikor „A

magyar nemzeti politika programja» című rövid
és fontos röpiratában erős megokolással e poli-
tika főpontjának a székelyföldet jelöli meg.

A fennebbi tényeket összevéve, könnyű
megérteni, hogy honnan van a szász lakarek-
pénztárakban annyi pénz, hogy a Székelyföld
nagy részét is megelőlegezheti, mert a közterhek-
től mentes ottani birtokosoknak nincs szüksége
kölesőpénzre. A szász ipar nem bírja igénybe
venni a felhalmozott szász tőkéket, melyek leg-
nagyobb része köztvagyon lévén, mérsékelt be-
vételi kamattal, mérsékeltén képes ki is adni. S ami
különösen kiemelendő, ott nem fordulnak elő a
széles érdekeltség és sokszemű ellenőrzés mellett
bukások, pénztári és árvali sikkasztások. Mindenek
felett pedig az megjegyzendő, hogy eme pénzek
nem külföldiek s hogy ezeket a magyar állam
adta legnagyobb részben a kezökbe, még pedig
nem is a magyar államnak tett kiváló szolgálata-
ikért, melyeket ők minden lármával fel is
használnak saját rejtett nemzeti céljaik szerint,
mint a nemesek egyesek, hanem az egész nép
javára szolgáló vagyont.

Ezekből a czímű tett kérdésben is levon-
hatja akárki a következtetést a székelyföldi teen-
dőre nézve.

Miért?

A székely saját költségén folytonos határ-
és honvédelmet teljesített. A 100 év előtti fran-
czia háborút s az 54 év előtti szabadságharcot
is végig küzdötte a szabadság és törvény előtti
egyenlőség érdekében. Maga tulajdonképpen sem-
mit sem kapott, hanem áldozott jogot vért, va-
gyont a közös hazáért. Legújabbban sem kapott.
A királyföld népe a magyar alkotmány ellen har-
czolt és harczol annak az összpontosító zsarnok
összállamnak védelmében és költségén, mely a
magyar nemesség által felajánlott ingyenes földre
s a szabadság egyéb tetleire vonatkozó törvé-
nyeket felfüggesztette, ezeknek létrejövetelét min-

A „SZÉKELY-UDVARHELY” TÁRGYÁJA.

Kenyér nélkül.

— Zola Emil. —

A „Székely-Udvarhely” részére fordította:

Ferencz Tivadar.

III.

(Folyt. és vége.)

A munkás neje lement a kapu küszöbébe.
lakásán hagyva alomba merült kis gyermekét. A
teljesen lesóványodott asszony egy katon szok-
nyában volt. Didergett az uteda jéghideg szelétől.

Már semmi sincs a lakásán, mindent el-
vitt a zálogházba. Nyolcz nap munka nélkül ele-
gendő, hogy a lakás üres legyen. Előtte való na-
pon eladta utolsó ágyneműjét; most még csak
egy-két darab fehérneműje van. Ezt ablakfüggöny-
nek használta, nehogy a hideg bejuthasson, kis
leánya ugyanis sokat köhög.

Anélkül, hogy szólott volna férjének, maga
is nézett — kenyér után. De a munkahiány su-
lyosabban sújtotta az asszonyokat, mint a fér-
fiakat. Lakásának folyosóján szerencsétlenebbek
vannak mint ő, az éj visszhangzik a zokogástól.
Egy munkásasszonyt látott állva aludni a járda
egyik sarkán, egy másik munkásasszony meghalt,
egy harmadik eltűnt.

Neki, szerencsére jó férje van, mert ura
nem iszik. Kényelmesen élnének, ha a holt évad
ki nem fosztotta volna őket mindenből. Kifogyott
a hitelből, tartozik a sütőnek, a szatécnak, a zöld-
sárgarúsnak és már nem mer többé ezek ajtaja előtt

megjeleni. Délután felkereste nővérét, hogy köl-
csönözzön neki husz krajczárt, de ezt is oly
nyomorban találta, hogy könyekre fakadt és egy
szót sem szóla, mindkét nővér sokáig együtt
zokogott. Azután — mikor elbucszott tőle —
megigérte, hogy kenyeret fog hozni, ha férje huza
jön és hoz valamit.

Férje nem jön haza. Esik az eső; a sze-
gény asszony a kapuba huzódik; kövér esőcsep-
pek hullnak rája, vékony ruháját ellepi az eső és
sár. Egyszerre, türelmét vesztve, kilép a kapu-
ból, daczára a szakadó esőnek; az uteda sar-
káig megy, vajjon nem látja-e ő azt az embert a
távolban, akire várva-vár. És mikor visszajön,
teljesen átázott, hajához simítja nedves kezét,
hogy abba megtörölhesse; még tovább szenved s
már láza is van.

A járókelő közönség taszigálásának van ki-
téve. Még inkább összelapul, hogy senkinek ut-
jában ne álljon. Egynéhány ember szemügyre
veszi őt. Egész Páris gyanakodik: majd az ut-
tezára, vagy annak sarára, majd a kocsi za-
jára, egyszóval mindenkire és minden tárgyra
gyanus szemmel néznek és a szegény asszonynak
ugy rémlett, mintha valaki megfogná és a vízbe
lőkné. Tovább éheznek. Vele szemben egy sütő-
üzlet van és gondolkodni kezd kis gyermekére,
akj odahaza alszik.

Végre, mikor férje görnyedve és elesigázot-
tan megjelenik, feléje rohan és aggódva nézi őt.
— Mi van?! — kérdezi dadogva.

Férje, egy szót sem szólva, lehorgasztott
fővel áll előtte. Azután felvanszorgott lakására,
akárcsak egy kísértet.

IV.

Fennt, a lakásban, a kis leánya nem aludt.
Felébredt, gondolkodik, szemközt egy pislogó gyertya
végével, amely libeg-lobog az asztal egyik sarkán.
És az ember, ha rája szegzi szemét, nem tudja,
hogy micsoda természetellenes, micsoda szívszag-
gató fájdalom tükröződik vissza ennek a hét éves
ki-leánynak az arcán, mert elvirult és komoly
arcvonásai inkább egy meglelt asszonyt ábrá-
zolnak.

Egy bőrdőzsef végén ül, amely neki fekvő-
helyül szolgál. Meztelen lábát — dideregve —
lóbálgatja, kis, sovány kezével melléhez simítja
vékony, kopott ruháját, amely felig befedi testét.
Valami égő fájdalmat érez, amelyet csillapítani
szeretne. Gondolkodik...

Sohasem volt játékszere. Nem tud isko-
lába menni, mert nincs cipője. Mikor még ki-
sebb volt, emlékszik, hogy édesanyja kivezette a
napra. De ez régen volt. Kiköltözni kellett nekik
és ez időtől fogva úgy tetszett neki, mintha l-
kásuk mindig hideg lett volna. Azóta többé nem
boldog, azóta mindig — éheznek.

Nebéz feladat megoldására vállalkozott és
amelylyel nem tud megbirkózni. Talán mindenki
éheznek? Megakart tanulni a koplalást, de nem
sikerült. Azt hiszi, hogy erre még nagyon kicsi
és hogy csak a felnőttek tudják ezt elsajátítani.
Édesanyja bizonyára ismeri ezt a titkot, de nem
közli vele. Ha bátrabb lenne, megkérdezné tőle,
legalább nem éheznenek azok, akik a világra
jönnek.

Azonkívül, mily barátságatlan minden ná-
luk! Nézi az ablakot, amely az ágytakaróval van

den erővel akadályozta s melynek szertelenül felhalmozott államadósságait nagyrészt ma is a magyar vagyon törleszti.

Ugyanezt tette a régi megyék szász- és oláh-, vagy más nyelvű lakóinak is legnagyobb része

Az akkori zsarnok hatalom költségén harczolt a saját költségén küzdő székely és magyar ellen.

Ezek történeti tények. Nem lehet vissza-színálni. Senki sem neheztelhet ezek itteni emlegetéseért.

A nagyszabasi hatalmas oláhpénztár is az odahelyezett nagy egyházi tőkékből hatalmaskodik, melyek között csak a balázsfalvi helyezett több milliót oda.

A magyar egyházak ingó vagyona legnagyobb részben állami, vagy magyar vállalati kötvényekben van. A többieké alattomban titkos nemzetiségi célokat szolgál.

Meg kell váltani a székelyföldi képét a királyföldi mintájára s ezzel a nép vállairól egy nagy teher esik le. A megváltási összeg legyen az egyes hitközségek tulajdona, mint most a teher az övék. Ezen tőkéik jövedelmét pótolja ki aztán az állam, ha méltányosnak látja, mint pótolja most a terménybeli képét.

Az összes papságnak államilag francia mintára leendő fizetése a létező viszonyok között nem lenne helyes már csak a fennebbiekre való tekintetből is.

A fennebbiek közül az is érthető, hogy pl. a szász képviselők nem is hederítnek arra, ha bármely magyar lap, vagy más megrója különleges cselekedeteiket, mert választóik anyagilag függetlenek. A magyar állam fennebbi adományai után papjaik, iskoláik, községeik zsirban usznak. Az iskolai s más országos alap és földadók, megyei pótdadókát kifizeti a közjövdelem. Minden szász falu külön jegyzőt, ember- és állatorvost, bábát tart közjövdelemből. Tenyészállatokat vásárol és éllemez, épít, javít közjövdelemből, nagy erdő és legelőterületeket vásárol szomszédos magyar területekről köztökekből s még nagyokat eszik is, iszik is, meg tánczol is közjövdelemből. Ingyen jár templomba, iskolába. Egyéb nem nyomja, csupán a regulában tartott őrlési vám. Főerdész, szolgabíró, csendőr, pénzügyi közege nem regulázza, legfennebb elvéve valamely utlevél hiánya, vagy szekereknek néha-néha az uton való megállításáért. Legeltetési vagy erdőlési kisebb félrelépéseket házilag eligazítanak. Szóval az egész állami nagy felszerelésre mondhatni semmi szükségük nincs. Ilyen választó közönség képviselőjének erős talaj van a lábai alatt s élhet vele tetszése szerint, ha akar. A Királyföld anyagilag ma olyan helyzetben van, hogy a Székelyföld még 100 év múlva sem lesz ott.

Le kell venni a székely népről a képét.

befüggönyözve, a pusztá falakat, a kopott butorzatot, a padlásszoba egész nyomorát, amely visszatükrözteti a munkaszünetelés kétségbeesztő következményét. Tudatlanságában azt hitte, hogy meleg szobáról álmodozott, amelynek fenyves berendezése van; behunyja szemét, hogy még egyszer gyönyörködhesen ezen ködképben, de egyszerre csak a szél füttyül, az ablakon át hideg légáramlat tódul be a padlásszobába és a kisleány erősen köhögni kezd. Köny csillog a szemében.

Máskor, félelem szállotta meg, ha egyedül hagyták; most semmivel sem törődik most egykedvű, közönyös. Miután tegnap este óta nem ettek, azt gondolja, hogy anyja lement kenyérért. Ez a gondolata, új életre ébreszti. Kenyerét — képzeletében — kis, apró darabokra osztja: lassan, hogy annál többet élvezhessen, megfogja enni. De előbb játszani fog a kis kenyérdarabokkal.

V.

Az anya visszajött, az atya maga után bezárta az ajtót. A kisleányka mindkettőnek nézi a kezét és bámul. És mert a szülők semmit sem szólnak, egyszerre csak megszólal érdeklően:

— Éhes vagyok, kérek kenyeret...

Az atya fejét két tenyerébe tartva, visszavonul egy sarokba; itt görnyed, mélyen lesujtva, vállát rázva és zokogni kezd. Az anya, elrejtve könyeit, a kisleányhoz jött, hogy ágyba fektesse. A lakás mindenféle rongyaival betakarja. De a gyermek, akinek fogai vaczognak a hidegtől és akit mindinkább erősebben gyöttri a láz, — egyszerre nagyon merész lesz. Átkarolja anyját és azután suttogva kérdezi tőle:

— Édes, jó anyám! Tulajdonképpen miért is éhezünk mi?

Udvarhelyvármegye kör- és községi jegyzőinek mozgalma.

A „Székely-Udvarhely“ mult számában megemlékeztünk kör- és községi jegyzőink közgyűléséről. Most közöljük Gálffy István fenyédi körjegyző, egyleti elnök beszédét, melylyel a közgyűlést megnyitotta.

Gálffy elnök a következő beszédet mondotta:

Tisztelt közgyűlés!

Mult évi november hó 26-án röviden, hevenyében tanulmányoztuk a közigazgatás egyszerűsítéséről szóló törvény alapján kiadott községi ügyviteli szabályzatot, s bárha akkor már biztos tudomással bírtunk a felől, hogy ezen egyszerűsítés ránk nézve újabb terheket ró, annak ily nagy horderejű és ily súlyos terheiről nem voltunk meggyőződve.

Most azonban, midőn már annak bekezdésebe bele kell találjuk magunkat — szomorúan konstatálhatjuk, hogy az adóügyi téren semmi egyszerűsítés nem történt és a közigazgatás többi ágában is nagyon keveset lehet egyszerűsítésnek nevezni.

Ezen kijelentéssel nem akarom ugyan azt állítani, hogy a létesített reformok nem életrevalók és nem szükségesek, mert igenis szükség volt már egyszer egy bizonyos alakot adni annak az ezerfélekeppen vezetett közigazgatásnak és a cél némileg elismerett ezen elismerésre méltó alkotással; de szerény nézetem szerint ez nem a közigazgatás egyszerűsítése, hanem inkább rendezése, melyet a községek szervezete rendezésének kellene megelőznie és ott a munka helyes megosztása, annak méltó díjazása volna már egyszer igazságos és jogos. Mig ez meg nem történik, vajmi csekély eredményt lehet várni a közigazgatás egyszerűsítésétől. Hisz mi történt eze reformok alkotásiánál is? Újabb szabályok alkotattak s azok rendén, a mely munkakörök rendezése nem volt másképp eszközölhető, miképpen a gyámügyi nyilvántartás vezetése szabályozásával is történt — azt kivették az illetékes hatóságok munkaköréből s rá sózták a községek nyakába és ez az alkotás nem is egészen új, hiszen valljuk meg, hogy évtizedek óta annyi rendeleteket és annyi törvényt gyártottak a magas minisztériumok és törvényhozás, hogy azokon gyakran a magasabb körök sem tudnak eligazodni, azoknak elvi jelentőségű eldöntésére ma már a magyar közigazgatási bíróság sok gondot és időt fordít. Ezen rendelkezések rendén újabb hivatalok, pl. statisztikai hivatal, anyakönyvi felügyelői stb. állások rendszeresítették, számvivősegek, szolgabíróságok számos újabb meg újabb erővel gyarapítottak, de ezen reformok keresztülvitelére s ezen szaporított hivatalok rendelkezései elvégzéséténél nem gondoltak az alkotó faktorok sem a jegyzőkre, sem a népre. Pedig már a nép tudatába is átment tagadhatatlanul azon meggyőződés, hogy akármelyik minisztériumból jön az intézkedés a községekhez, az a közbe eső hatóságok kezein csak átszúr, kiadatik végrehajtásra a jegyzőnek és annak kell azt ha jó, ha rossz a körülmény — a nép vérebe átültetni. Egyszóval az igazságszolgáltatás és a közigazgatás összes ágai a jegyzők kezébe összpontosulnak és mégis nincsen annyi bírói jogosultsága, mint egy falusi bírónak! — Igen, a jegyzőnek gondjai, kötelei számtalanok, határozatlanok, de fizetése alamizsnaszámba, joga pedig cselédjognak vehető, s vajjon miért?

Azért, mert a törvényalkotó körök csak akkor gondoltak a jegyzőkre, mikor valamely újabb törvényt meg kell valósítani. Ekkor igenis a jegyzők az egyedüli alkalmas megbízható tényezők; de ha a tisztviselők fizetése rendezéséről van szó, ott csak a szalonképes czilinderes urak tarthatnak igényt, a jegyzőnek dolgozni és újból dolgozni muszáj s ezután pedig csak hallgatni szabad.

Hejh pedig a jegyző ma már nem a Bach korszakbeli íródeák, teendői bármely szervezet teendői fontosságával versenyez.

Hisz a nép gazdasági és kulturalis életének sem alispán, sem főszolgabíró nem lehet őre a jegyző nélkül s talán — mivel a nép viszonyait, élet nyilvántartását a jegyző ismeri, ezen missió teljesítése is inkább a jegyzőtől függ s talán nem mondok nagyot, ha egyéb hivatásszerű nagyfontosságú ténykedések eredményeit nyilvántartásait elhagyva, egy ugrással arra a nagy nemzeti munkára hivatkozom, melyet a jegyzői kar 900 éven át végezett s a mely fényesen igazolja, hogy a magyar közélet fejlődésében, az ország kiépítése érdekében alkotott törvények gyakorlati életbe való átültetésénél nagy érde-

mei vannak a jegyzői karnak s így méltó arra, hogy ne legyen kitagadva a közigazgatási tisztviselők köteleiből; ne legyen örökre arra kárhóztatva, hogy egy személyben néptanácsos, adókezelő, pénzügy, postás, kézbesítő, marhalevelkezelő, nyilvántartó, tanügyi ellenőr, községi mérnök, bűnügyi vizsgálóbiztos, kataszter-kezelő, statisztikai hivatalnok, leltározó, polgári, bűnügyi, mezőrendőri, kihágási, adó- és illetékügyi exekutor, állami anyakönyvvezető, falusbírák íródeákja, köz- és állategészségügyi ellenőr és a végébe még közgyám is legyen.

Vetessék már vége valahára annak a vizsgás helyzetnek, hogy ma a boldog házaselet oltárához vezesse a jegyző a szép reményekkel teli ifjakat és levette a díszes nemzeti trikolt, holnap mint a község legfőbb adómanipulánsa lefoglalja a tegnap a falu között még nagy ünnepséggel körülhordozott menyasszonyi ágyneműt; vagy midőn az árván maradtott gyermekek eltartásáról kellene gondoskodni — ahelyett elárverezze az árvák egyetlen élelmező kecskéjét, mert ha nem a pénzügyigazgatóság siet a felelősség megállapításával s gyorsan küldi az állami végrehajtót.

De vajjon nem merész gondolat-e ilyen jövőbeni boldogságról ábrándozni, midőn az egyszerűsítési reformok többszörös és újabb terheket nyomnak vállainkra, midőn a 101580—902. számú belügyminiszeri rendelet a közigazgatási szaktanfolyamot kitüntetéssel végzett ifjakat az 1883. évi I. t.-cz. 6. §-a értelmében szerzett oklevéllel bíró jegyzők elébe így látszik tolni, midőn saját vármegyének is ridegen fordult el még nyugdíjszabályzatunk módosítása megerősítésétől is, azt mondván, hogy majd a boldog államosítás segíteni fog bajainkon s midőn a községek csak újabb meg újabb terhek rovatnak, ahelyett, hogy jövedelmeik fokoztatnának, miként azt a horvátországi községek megayerték a fogyasztási adók visszakapásával?

Szerény nézetem szerint nem követünk el helytelenséget, ha felemeljük védő- és kéro szavunkat illetékes helyen most, midőn teljesen időszerű az egész jegyzői karnak sorompóba lépni.

Hisz csak Udvarhelyvármegye kir. pénzügyigazgatósága 20000 koronát vett fel adóellenőrzés céljából az elmúlt évben, mily könnyű volna ezen 20000 koronán 20 — ezer koronás segédjegyzői állást rendszeresíteni, vagy állami végrehajtói állásokat rendszeresíteni és az adóbehajtást és kivétést rájuk ruházni.

Mily igazságosan cselekednék a magas kormány, ha odahatva, hogy miként a horvát községeknek, úgy a magyar községeknek is a fogyasztási adók visszaadátának, vagy legalább az 1888. évi XXXV. t.-cz. szellemében mérsékelt bérletre átengedtetnék a községeknek.

A Magyar Közigazgatás 2-ik száma vezércikkében mérlegeli nyomorúságainkat és szó nélkül elismeri tulterheltségünket. Világosan kimondja, hogy ha feljajdul a jegyzői kar elnyomottságán, mert túl van halmozva, mert létérdekei veszélyben vannak: ezen panaszok mellett az erkölcsi érdekazonosság alapján a sajtónak is ki kell tartani, mert illő és igazságos, hogy a jegyző megszabaduljon azon terhektől, melyek a község körétől elvonják, a melyeket az állam önző ridegsége ráoktrojt és a melyek ugyanis gyenge tekintélyének alapzatát megrángatják, működését ellenszenvenessé teszik, és hogy legyen az a jegyző azé, a ki fizeti — a talu jogtanácsosa, a gondterheltek és árvák gondozója, mert a jegyzői karnak kell minden árral szemben elsőknek megküzdeni, mert a társadalmi élet evolucziójának minden lüktetése — mint villámszikra a drótvezetéken — ott pattan ki a jegyzői írószoba asztalán és megköveteli, hogy ott ébren várják.

Jertek tehát kartársaim, sorakozzatok, miként hivatalos közlönyünkben is felkértelek! Alljatok ki a sikra! mintegy tántoríthatatlan erő összpontosuljunk s sanyaru helyzetünk elviselhetővé tételre végett irjunk fel a magas kormányhoz s ha szükség, a magyar Törvényhozáshoz is, hogy:

1. Rendeleti uton a jeleni jegyzők vállairól az adókivetés és behajtás terhei vétessenek le, állampénztár terhére adóügyi jegyzői állások rendszeresíttessenek.

2. A használhatatlan közgyámok helyébe államsegélylyel közgyámok rendszeresíttessenek.

3. A jegyzői szaktanfolyamot végzett ifjak számára államsegélylyel gyakornoki állások rendszeresíttessenek.

4. A jegyző-fizetés minimuma 1400 koronában, a segéd (adóügyi) jegyzők fizetése 1000 koronában állapíttassék meg, miként a tanítóknak kilátásba helyezett és a jeleni fizetések állam-

segélyvel pótoltsanak addig is, míg az államosítás bekezdéseket.

5. Nyugdíjgyűnk vétessék állami kezelésbe.

6. Jogkörünk terjesztessék ki az összes előjárók fölé és fegyelmi pragmatikánk állapotassék meg.

7. A 101570—902 sz. B. M. rendelet hatálytalanítottassék.

8. A körorvosok fizetése vétessék el a községek terhei közül az állampénztár terhére, mert nem annyira a községek egyéni, mint inkább az államrendszert közérdekéből tartatnak fenn.

9. Az állam a fogyasztási adókat engedje vissza a községeknek, vagy legalább mérsékelt bérleten az 1888. évi XXXV. t. cz. szellemében bocsássa át.

Ezen méltányos kérésünk tisztességes formában leendő felterjesztése lehetetlen hogy zárt ajtókra találjon s hogy sikere legyen mozgalmunknak, ragadjunk meg minden tisztességes alkalmat.

Keressük meg a községek, társaságok jegyző-egyleteket támogatásra, s ha egyesült erővel kitartunk, nem lesz meddő munkásságunk.

Ezen jó remények derengő sugarai biztatása mellett üdvözlöm a közgyűlés tagjait és a gyűlést megnyitom.

Sötét pont.

A helybeli jótékony nőegylet működvelői előadása.

Székelyudvarhely, jan. 27.

A székelyudvarhelyi jótékony nőegylet mulatság rendező bizottsága a farsang kezdetén minden tekintetben páratlanul sikerült működvelői előadással lepte meg a közönséget.

A rendező-bizottság a szindarab betanítására Mátéffy Domokos pénzügyi titkárt, a kiváló működvelőt nyerte meg s így a siker oroszlán része is őt illeti.

Az előadásról különben, mely szombaton este folyt le a Redoutban és kedélyes táncmulatság követte, tudósításunk a következő:

Színre került Csiky Gergely „Sötét pont” című 3 felvonásos drámája és pedig olyan szereposztással, mely a legkényesebb igényeket is kielégíthette.

A szereplők közt Alby Lydia szerepében Groákné Szabó Katát kell első helyen említenünk, ki az üldözött szegény leány alakításával mindenkit magával ragadott. Játékának művésziessége, kedves behízelgő hanghordozása, melylyel a megrendítő hatások ezer, meg ezer változatát állítja elénk, kecses mozdulatai egyszerűen bámultá tevők. És a közönség méltányolta is a kitűnő játékot, mert szünni nem akaró tapsvihar közepette újból, meg újból a függöny elé kérte, hívta, csak hogy leróhassa művésze iránti halálját.

Méltó volt hozzá Hann Pepi Kézdyné szerepében, művészi alakítással állítván elénk a fájdalomtól és szenvedésektől megtört gyöngéd szerető anyát. Játékával, megjelenésével magával ragadta a szíveket. Természetes egyszerűségével tünt ki Szabó Ilonka Makaryné szerepében. Piskolti Erzsike Alby Vinczéné szerepében adta kiváló jeleit működvelői hajlamának, míg Lestyán Margit Hrabocsyné szerepében igen szépen juttatta érvényre kedves modorát és működvelői képességet.

A férfiak közül első helyen Mátéffy Domokosról kell itt is szólnunk, ki nemcsak mint rendező, hanem mint szereplő is természetes fesztelen játékával, mint Makary ügyvéd személyesítője előkelő könnyedséggel juttatta érvényre azokat a jeleneteket, melyek a darab cselekményét fejlesztik.

Sok derűtségre és méltán megérdemelt tapsokra szolgált rá Nagy Elemér, Prókay személyesítője.

G. Szabó Kata partnere, Jánossy Dezső, minden tekintetben fényesen állotta meg helyét s olyan hősszerű volt, hogy valóban ritkította párját. Kétszeres érdeműl kell felróni szerepének fárasztó és nehéz voltát.

Minden elismeréssel kell adoznunk Boz Endrének, a másik szerelmesnek; Dobay Zoltának dr. Daróczy Ignácznak, a papucshósnak. Galter Jánosnak és Loschdorfer Kálmánnak is.

Az előadás egésze azt mondhatnók, minden e nemű előadásnak felette állott s igazán kár, hogy a nőegylet nem veszi állandó programjába, hogy évenként legalább 4—5 ilyen előadást rendezzen.

Ennek a rendezéséért is dicséret és hála illeti Domokos Andorné elnököt s Mezei Ödön és Homolay Lajosné alelnököket s e helyen is még egyszer Mátéffy Domokost.

Az előadás végeztével, mint már említettük, táncmulatság volt.

Tan- és nevelésügy.

Szakiskolánk első félévi vizsgálai. A helybeli m. kir. állami kő- és agyagipari szakiskolának az 1902/903. tanévben tartandó első félévi vizsgálai sorrendje: *Január hó 29-én.* Délelőtt. 8—9 óráig I. évf., magyar nyelv. 9—10 óráig II. évf., magyar nyelv. 10—11 óráig III. évf., magyar nyelv. 11—12 óráig IV. évf., magyar nyelv. Délután. 2—3 óráig I. évf., számtan. 3—4 óráig II. évf., számtan. 4—5 óráig III. évf., vegy- és ásványtan. *Január hó 30-án.* Délelőtt 8—9 óráig I. évf., természettan. 9—10 óráig I. évf., természettan. 9—10 óráig III. évf., számtan. 10—11 óráig IV. évf., költségvetés. 11—12 óráig III. évf., könyvvitel. Délután 2—3 óráig III. évf., k. i. leiró-, építés- és alaktan. 3—4 óráig I. évf., mértan. 4—5 óráig II. évf., ábrázoló mértan, *Január hó 31-én.* Délelőtt 8—9 óráig I—IV. évf. hittan. 9—10 óráig III. évf. a. i. technologia. 10—11 óráig IV. évf., a. i. technologia. 11—12 óráig III. évf., k. i. technologia. Ezen vizsgálatokra a tanúgy barátait s az igen tisztelt közönséget szívesen látja és ezután is meghívja az igazgatóság.

A tanítói oklevél egyenértékű az érettségi-vel. A köztisztviselői minősítés szempontjából nagyérdemű az a határozat, melyet a Bud. Lev. szerint a közigazgatási bíróság a minap hozott. Ez elvi erejű határozat szerint a tanítóképezde elvégzését a főgimnázium vagy főreáliskola tanfolyamának befejeztével és az érettségi vizsga letételével egyenértékűnek kell tekinteni.

Különfélék.

— **Időjelzés** a meteorológiai intézet e hó 23-iki távirati jelentése szerint: Fagypontra körüli hőmérséklet, elvélve csapadék.

— **Gazdasági szaktanár tanítóképzőknél.** A földművelésügyi miniszter Holbók Ede földművelésügyi segédtanítót a székelykeresztúri állami tanítóképző intézethez gazdasági szaktanárnak nevezte ki.

— **Esküvő.** Alberti-irsai Oreskovits Jenő városi számtiszt és nyug. cs. és kir. hadnagy, alberti-irsai Oreskovits Kálmán és neje Braun Mária fia Sarajevóból folyó évi február hó 3-án esküszik örök hűséget halasi és köröskényi Spányik József dr. m. kir. nyug. honvédtörzsorvos és neje árkosi Mihály Julianna leányának Ilkának Székelyudvarhelyt.

— **A nőegylet tisztújító közgyűlése.** A helybeli jótékony nőegylet f. évi febr. hó elsején (azaz vasárnap) d. u. 3 órakor tartja meg ez idei tisztújító közgyűlést a vármegyeházban. A közgyűlésre külön meghívókat is bocsátanak ki, de a tagokat ez uton is meghívja az elnökség.

— **† Gál János.** A székelyudvardi magyar kereskedelmet, vármegyénk közgazdaságát, érzékeny veszteség érte. Gál János kereskedő, városi képviselő-estületi és vármegyei törvényhatósági bizottsági tagfolyó hó 26-án este 8 órakor, munkas és szorgalmas életének 44-ik, boldog házasságának 11-ik évében hosszas és súlyos betegség, a halotti szentség ajtatos felvétele után megszűnt elni. Hült tetemét Kossuth-utcai lakásáról tegnap d. u. 3 órakor a róm. kath. egyház szertartása szerint helyezték a róm. kath. temetőbe örök nyugalomra; lelkéért pedig az engesztelő szentmise áldozat ma reggel 9 órakor fog a helybeli plebánia templomban bemutatni. Az elhunytat özvegyén Gál Jánosné Sombory Irman kívül Jankó, Irma, Margit, Laci, Pista és Sándor kiskorú gyermekei; özv. Sombory Jánosné sz. Petelej Anna, mint anyós; Sterba Ödön és neje Sombory Ilona, Marossy Simon és neje Sombory Irén, mint sógorok és sógorok gyászolják. Gál János halála alkalmából az „Udvarhelymegyei Takarékpénztár Részvénytársaság” igazgatósága is külön győszjelentést adott ki, amelynek buzgó igazgatósági tagja volt. Temetésén, mely óriási részvét mellett történt meg, a helybeli róm. kath. főgimnázium tanári kara és ifjúsága teljes számban, városunk és vármegyénk tisztviselői kara s igen számos testület vett részt.

— **Fillérestély Parajdi.** A parajdi állami iskola tanítótestülete folyó hó 29-én (ma, csütörtökön) este 7 órakor kezdődőleg az ottani község háza nagytermében fillérestélyt rendez, melyre a n. é. közönséget tisztelettel meghívja

a rendezőség. Az estély műsora: 1. Tetemre hívás. Élkép. 2. Tetemre hívás. Szavalja: Kakucs György állami tanító. 3. Czimbalomkisérettel énekelnek: Sükey Erzsike és Valics Klári. 4. Monolog. Előadja: Orbók Gyula áll. tanító. Műsor után táncz. Belépési díj személyenként 30 fillér. A fillérestélyeket ezután minden csütörtökön megtartják.

— **Képviselőtestületi közgyűlés.** Városunk képviselőtestülete ma (csütörtökön) délután 3 órakor a városház tanácskozási termében rendes közgyűlést tart, melyre Szakát Zoltán polgármester 387—903. sz. a. bocsátotta ki a meghívót. A tárgysorozat több érdekes pontot foglal magában. A tanács előterjesztést tesz a városi hivatalok elhelyezésére, javasolja egy állatorvosi állás rendszeresítésének kérését. A városi különböző alapoknak, mely takarékpénztárban való elhelyezése felett határoznak. Különböző szerződéseket jóváhagyásra bemutatnak. Tanács javasolja, hogy a millenniumi emlékoszlop alapját beszüntessék s a 315 K 36 fillér a sétatér-alaphoz csatoltassék. Ehhez annyi véleményünk lenne, hogy sokkal helyesebb volna, ha az emlékoszlop a meglevő alapból állandóan rendben tartatnék, mert — habár erre a város annak idején kötelezte magát — sajnosan tapasztaltuk, hogy ezen kötelezettségének legkevésbé sem felelt eddig meg.

— **Halálozások.** Rápolti Domokos birtokos, volt városi tisztviselő és takarékpénztári hivatalnok, városunk tekintélyes polgára — mint mult számunkban is említettük — e hó 24-én d. e. 9 órakor munkás életének 67-ik, boldog házasságának 38-ik évében rövid, de súlyos betegség után megszűnt élni. Temetése 26-án d. u. 3 órakor az ev. ref. egyház szertartása szerint általános részvét mellett történt meg. Halálát: özv. Rápolti Domokosné szül. Gyarmathy Kata mint neje; Riemer K. Gusztávné sz. Rápolti Borcsa, Rápolti Endre, Rápolti Gábor, dr. Was Miklósné szül. Rápolti Mariska, gyermekei; Rápolti Anna, Riemer Kamila, unokái; Riemer K. Gusztáv, dr. Was Miklós, vejei; Rápolti Endrené szül. Harsányi Ilonka, mint menyee; Gyarmathy Ferencné szül. Rápolti Anna, özv. László Andrásné, Rápolti Kata, Rápolti Károly, mint testvére; Gyarmathy Ferenc, özv. Gyarmathy Károlyné, özv. Gyarmathy Sándorné, Gyarmathy József, Rápolti Károlyné, özv. Rápolti Sámuelné, özv. Rápolti Józsefné, özv. Rápolti Ferencné, mint sógorai és sógornői gyászolják. — Ugyancsak e hó 24-én este 7 órakor, életének 29-ik, közhivatali pályájának 7-ik évében, hosszas szenvedés után halt el csikszentléleki Szász Ákos székelykeresztúri kir. járásbírói aljegyző is, a kinek temetése 27-én d. e. 9 órakor volt nagy részvéttel a róm. kath. szertartás szerint Székelykeresztúrt. Lelkéért pedig az engesztelő szentmise-áldozatot 28-án Székelyudvarhelyt, a Szent Ferencz-rendiek templomában mutatták be az Egek Urának. Halálát özv. Szász Gyuláné szül. Orbán Mária, mint édesanyja; Baranyai Gyuláné szül. Szász Etelka, Szász Gyula és Szász Rezső, mint testvérei gyászolják.

— **Nyilvános köszönet.** Elmulaszthatatlan kötelességünknek tartjuk ez uton is hálás köszönetünket nyilvánítani mindazon szereplő hölgyeknek és uraknak, kik szívesek voltak a nőegylet által rendezett jótékony célú előadáson közreműködni s ez által lehetségessé tették a minden szempárt és jóért lelkesülő közönségünknek, egy művészi magas színvonalon álló előadásban gyönyörködhetni. Köszönetet mondunk itt Gönczy Lajos kollegiumi igazgató úrnak, ki szíves volt az intézet nagytermét a szobákba befűtve és kivilágítva átengedni, valamint Mátéffy Domokos m. kir. p. ü. s. titkár úrnak, ki a darab valóban fárasztó rendezését elvállalta, s végül Fischer Ferencz úrnak, ki nagy elfoglaltsága dacára is, tisztán a nőegylet iránti szíveségből a sugó szerepét elvállalta. Az összes szereplőknek kifejezett buzgalma-kért szolgáljon jutalmul az a tudat, hogy mindezeket jótékony nőegyletünk, s főleg segélyre szoruló embertársaink érdekében tették. A rendező bizottság.

— **A helybeli Székely Dalegylet** e hó 31-iki dalestélyére, melyet a Hungária-szálló nagytermében pártoló tagjai tiszteletére rendez — a műsori és a tagok tiszteletjegyeit tegnap küldötte szél az egyesület elnöksége. A dalestélyre sokan készenlnek.

— **Pallas Lexikon** teljesen új példány o l-esó áron azonnal eladó. Hol? Megmondja lapunk kiadóhivatala.

Iparügyek.

Iparosaink hálája. Mai anyagi korunkban igen szép példáját adta Spaller József helybeli ipari szakiskolánk érdemes tanára az önzetlen emberszeretetnek azon dicséretre nem szoruló cselekedetével, hogy elvonva magát a pihenésre szolgáló idejét, azt készségesen, a legnagyobb szíveséggel, önként fordította iparos közönségünk előhaladására, azok boldogulásának elősegítésére — teljesen ingyen, elismerés várára nélkül. Annál inkább örvendünk a hozzánk beérkezett megleghangú soroknak s abban a valódi érdem elismerését látjuk és épen azért e Spaller tanárhoz intézett nyílt levelet készséggel közöljük, mint a tanfolyamon részt vett iparos polgárok őszinte nyilatkozatát:

Szeretett Tanár Ur!

Most, amikor könyvelési tanfolyamunkat bevégeztük, hálás érzéssel gondolunk tanár urnak azon fáradozásaira, melyet ve'ünk szemben teljesen díjtalanul, lankadatlan buzgalommal oly kitartással tanusítani kegyeskedett. Mert sajnosan kell tapasztalnunk, hogy a mai mostoha viszonyok között is, mikor a létért oly megfeszített erővel küzdünk s a mikor sokszorosan szükséges minden iparosnak az óriási versenyben üzleti viszonyait ismerni — a könyvvezetést, üzleti levelezést feltétlen kenyérkérdései közé kell számítsa. Bizony igen sokan vannak közöttünk, akik ezen ismeretek hiányával az anyagi romlásnak esnek áldozatul. Tehát nagyon fontos kérdés ez üzleti életünkben, mely nélkül a legkisebb iparágnál sem lehet boldogulni. Habár arány'ag kevesen is voltunk hallgatói a befejezett érdekes, minket annyira lekötött előadásoknak, ez ne csüggesse tanár urat. Mert, akik ott voltunk mindannyian egy-egy apostolai leszünk a humanus és kenyérkérdést képező szép eszmének s reméljük, hogy egy újabb tanfolyamon sokkal nagyobb számmal sietnek iparostársaink tanár ur a'vái tanácsait, oktatásait igénybe venni. Most pedig megköszönve tanár urnak irántunk való odaadó törekvését és szeretetét, adja az ég, hogy e tanfolyamot még soká fenntarthassa iparosaink javára és szellemi életünk előmozdítására.

Szekelyudvarhelyt, 1903. jan. 24.

Klein Armin.

Törvényszék.

490—1903. szám.

polg.

HIRDETMEY.

A szekelyudvarhelyi kir. törvényszék közölni teszi, hogy dr. Horváth Károly Szekelyudvarhelyre kinevezett kir. közigazgató hivatalos működését 1903. évi február 1-én kezdi meg.

A kir. törvényszéknek Szekelyudvarhelyt, 1903. évi január hó 23-án tartott üléséből.

Dr. Bodolla Gábor,
elnök.

Gergely Ferencz,
t. jegyző.

Szerkesztői üzenetek.

Sz. J. Karczag. A lapot mai számtól küldjük. Az előfizetés postadíjmentes beküldésére postatakarékpénztári befizetési lapot csatoltunk. Szíves érdeklődését köszönjük.

K. M. Fialfalva. Erre a számmra későn érkezett. Jövőre hozni fogjuk. Szíves üdvözlét!

Sz. 877—902. vhtó.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szekelykeresztúri kir. járásbíróság 1902. évi V. 154. 1. számú végzése következtében dr. Baumgarten Károly segesvári ügyvéd által képviselt Deutsch B. József segesvári cég javára Elekes Dénes alsósiménfalvi lakos ellen 320 K 98 fillér s jár. erejéig 1902. évi máj. hó 10. én foganatósított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 1020 koronára becsült következő ingóságok, u. m. 2 méncsikó, 2 tulok, 1 bikaborju és 2 ökörborju nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szekelykeresztúri kir. járásbíróság 1902-ik évi V. 154—6. számú végzése folytán 320 K 93 fillér tőkekövetelés, ennek 1902. évi márczius hó 9. napjától járó 6 százalékos kamatai, 1/3 százalékos váltó díj és eddig összesen 100 K 87 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig Alsó-Siménfalván alperes házában leendő eszközölésére 1903. évi január hó

31. napjának d. u. 2 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szekelykeresztúrt, 1903. évi január hó 10. napján

SZALONTAI ALBERT,
kir. bir. végrehajtó

Tánczvigalmi meghívókat, eljegyzési és esküvői jelentéseket a legújabb mintákból — gyorsan és pontosan, előnyös áron készít a „Szekely-Udvarhely” kiadóhivatala (Betegh Pál könyvnyomdája) Vidéki megrendeléseket azonnal teljesít.

Sz. 951—902. vhtó.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a temesvári kir. törvényszék 1902. évi 11515. polg. számú végzése következtében dr. Fáy Ignác ügyvéd által képviselt Budai Vilmos javára. Bartha Andor bardoczi lakos ellen 532 K s jár. erejéig 1902. évi július hó 22-én foganatósított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 1600 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: 10 tehén nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek az oklándi kir. járásbíróság 1902-ik évi V. 358—1. számú végzése folytán 562 K tőkekövetelés, ennek 1902. évi május hó 15. napjától járó 6 százalékos kamatai, 1/3 százalékos váltó díj és eddig összesen 131 K 02 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig Bardoczon alperesnél leendő eszközölésére 1903. évi január hó 31. ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták, s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. LX. t. cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Oklándon, 1902. évi december hó 20. napján.

POLLÁK IGNÁCZ,
kir. bir. végrehajtó.

REMEKIRÓK

KÉPES KÖNYVTÁRA

igen előnyös részletfizetésre kapható a „SZEKELY-UDVARHELY” kiadóhivatalában.

Szekelyudvarhelyt.

Szám 4021—902. tkvi.

Hirdetmény

Szentgyházas Oláhfalú községre nézve az 1892. évi XXIX. t. cz. értelmében tényleges birtokos tulajdonjogának telekjegyzőkönyvekbe való bejegyzése és a telekjegyzőkönyvi bejegyzések helyesbítése iránti eljárás befejeztétlen, ez azzal a felszólalással tétetik közzé:

1. hogy mindazok, kik az 1886. évi XXI. t. cz. 15. és 17. §-ai alapján, ideértve e §§-oknak az 1889. évi XXXVI. t. cz. 5. és 6. §-ában és az 1891. évi XVI. t. cz. 15. §. a) pontjában foglalt kiegészítést is, valamint az 1889. évi XXXVIII. t. cz. 7. §-a és az 1891. évi XVI. t. cz. 15. §. b) pontja alapján eszközölt bejegyzések, vagy az 1886. évi XXIX. t. cz. 22. §-a alapján történt törlések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési keresetüket 6 hónap alatt, vagyis 1903. évi augusztus hó 1-éig bezárólag a telek könyvi hatósághoz nyújtják be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelté után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, ki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2. hogy mindazok, a kik az 1886. évi 29. t. cz. 16. és 18. §-ainak eseteiben — ideértve az utóbbi §-nak az 1889. évi XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §-ában foglalt kiegészítést is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat 6 hónap alatt, vagyis 1903. évi augusztus hó 1-ső napjáig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyújtják be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;

3. hogy mindazok, kik az 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül az eljárás és az ennek folyamán történt bejegyzések által előbb nyert nyilvánkönyvi jogait bármily irányban sértve vélik — ideértve azokat is, a kik a tulajdonjog arányának az 1889. évi XXXVIII. t. cz. 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják — e tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényüket, tkkvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis 1903. évi augusztus hó 1. napjáig nyújtják be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmúltá után az említett bejegyzéseket csak is a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, kik a kiküldöttnek eredeti okiratokat adtak át, hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind másolatokat is csatoltak, hogy ilyeneket pótlólag benyújtsanak, az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

A kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság.

Szekelyudvarhelyt, 1902. évi december hó 29. én.

1 3

MIHÁLY JÁNOS,
kir. tszéki egyesbíró.

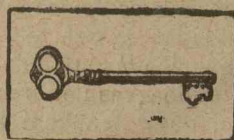
SCHICHT-SZAPPAN

„szarvas”

vagy

„kulcs”

JEGYGYEL

Legjobb, legkiadósabb és azért a legolcsóbb szappan.
Mindenütt kapható.

Nyomatott a kiadó- és laptulajdonos Betegh Pál könyvnyomdájában Szekelyudvarhelyt 1903.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.